

Tato bakalářská práce se soustředí na problematiku přístupu Státní bezpečnosti k české folkové scéně. V její první části je biograficky zpracována osobnost Karla Kryla, důraz je kladen i na jeho tvorbu. Druhá část pojednává o české folkové scéně v Československu 60.-80. let, včetně přístupu Státní bezpečnosti k ní. Konkrétně jsou na základě materiálů dochovaných v Archivu bezpečnostních složek kromě Karla Kryla zpracováni i Jiří Pallas, Jaroslav Hutka, Vlastimil Třešňák a Vladimír Merta. Práce ukazuje, že přístup Státní bezpečnosti nebyl jednotný, ač nacházíme některé společné prvky. V případě Karla Kryla, žijícího v exilu, se postup omezoval na zákroky proti jeho tvorbě. U domácích písničkářů se Státní bezpečnost snažila omezovat či zcela ukončit jejich veřejné působení, nejčastěji monitorováním a rušením jejich koncertů. Hlavním zjištěním práce je, že v tomto úsilí nebyla příliš úspěšná, protože většinu energie věnovala pronásledování chartistů. Silně však zasahovala v případě, že byl některý písničkář zároveň signatářem Charty 77. Přínos práce spočívá ve zpracování archivních materiálů, které se doposud v odborné literatuře prakticky neobjevily.